

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra DANDSERINDEN (1831)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 5. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207710669712/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Musiken toner: Arm i Arm sig svinger
Det lette Pår hen ad det glatte Gulv;
Han trykker sagte hendes fine Fingre,
Og hendes unge Barm nu stiger fuld;
Dem Kjerlighed og tynde Skoe bevinger,
Han bliver mere kjæk, hun mere huld;
Frem gaar det i en luftig Galopade —
Nu holdt de op igjen — hvor det var Skade!

Saa smukt et Syn, og dog saa snart forbil
Dog see, et andet Pår det første følger,
Og fleer og fleer i Dandsens fulde Bølger
Omhvirvles til den raske Melodi.
Man kommer, glimrer og sig atter dølger,
Det Hele ligner Drøm og Phantasi,
Hvor smukke Fødder og hvor smukke Øine
Omsvinges og bevinges allevegne.

Men hist fra Salen hulde Toner føre
Til mig Roulader, Triller — did Jeg maa!
En Sangerinde lader der sig høre,
Og taase Klynger rundt om hende staae.
Man smiler, man er lutter Æselsøre,
Man færdig er af Glæde at forgaae.
Det bryder ud: hvor sødt! hvor det er deiligt!
Da faaer hun Hikke — det var ubeleiligt.

Tid er det, hvor Comedien begynder,
Og bringer Stof til mangen fattig Aand,
Hvis Tanker aldrig gik paa egen Haand,
Hvis Hjerne til Opfindelse for tynd er.
Nu hort fra Snak om Veiret man sig skynder
Til Snak om Dandsrindens Klædebon,
Til Snakken-op, med kritisk Smil paa Kinderne,
Om Sanger-, Dands-, Skuespillerinderne.

Tid er det, hvor Thalia gaar paa Krykke
Og bringer sørgelig for Dagen frem
Et Drama og et lille Eenactsstykke,
Hvor det gaar til, just som i Hvermands Hjem;
Hvor Hverdagsscenerne gjør største Lykke,
Fordi Enhver sig speile kan i dem;
Hvor Illusligheden er det stærkest trækkende,
Det Aand og Følelse paa eengang vækkende.